

קובץ יקר

אינו רציני להיות פאתטיים יכולנו לטעון, כי התבוסה שנחלה רשימת העולם הזה בבחירות לכנסת השמינית, מעידה על כך שקראי עיתון זה מעדיפים לראות את העולם הזה כעיתון מאשר כסיעה בכנסת.

אבל גם אם אין זו המשמעות האמיתית של תוצאות הבחירות ושל ניתוח הכישלון, אי אפשר להתעלם מהעובדה היסודית: במיכון הפרלמנטרי הנערך אחת לארבע שנים — הוכינו. אבל בהצבעה הגלויה הנערכת מדי שבוע בקלפיות של מוכרי העיתונים, זוכה העולם הזה באמון זו השנה ה-23. אחרת לא היה המשך קיומו של שבועון זה מהאפשר. גם עתה נשאר העולם הזה העיתון היחיד במדינה שמאחוריו לא עומד כל גוף פוליטי, כלכלי, או ממלכתי, שעצם קיומו תלוי בגורם אחד בלבד — בקוראיו. זהו העיתון היחיד שהוא בלתי תלוי בשום גורם אחר מלבד קוראיו ומשום כך הוא יכול לומר דברים ולחשוף גילויים ששום עיתון אחר בארץ אינו מעז לפרסמם. זוהי כמובן זכות גדולה מאוד, שעליה גאותנו. בכל שנות קיומו שילם העולם הזה עבור זכות זו מחיר יקר מאוד, בתחומים רבים. מחיר זה לא היה שיקול או גורם כדי לבטל את עצמאותו, אי תלותו וחופשיותו של עיתון זה. וגם המחיר ששילמנו הפעם במישור הפרלמנטרי לא יהווה שיקול לגבי דמותו, ייעודו ואופיו של העולם הזה להבא.

★ אנשי ריב ונדון

ה"אני מאמין" המהווה את ייעודו של עיתון זה, לא היה מושפע מעולם משי קולים של סופולארייות. הייתי רוצה לחזור ולצטט דברים שנכתבו בהקשר זה במלאת עשור למערכת העולם הזה במתכונתה הנוכחית. הדברים שנכתבו אז, כשאישי מאנשי מערכת זו טרם חלם שהעולם הזה יעתיק את מאבקיו גם לזירה הפרלמנטרית, יפים ללקחים שאנחנו חייבים להסיק עתה בעיקבות המפלה בבחירות. התפקיד שעיתון אמיתי חייב למלא בחברה של ימינו, ארמנו לפני 13 שנים, הוא

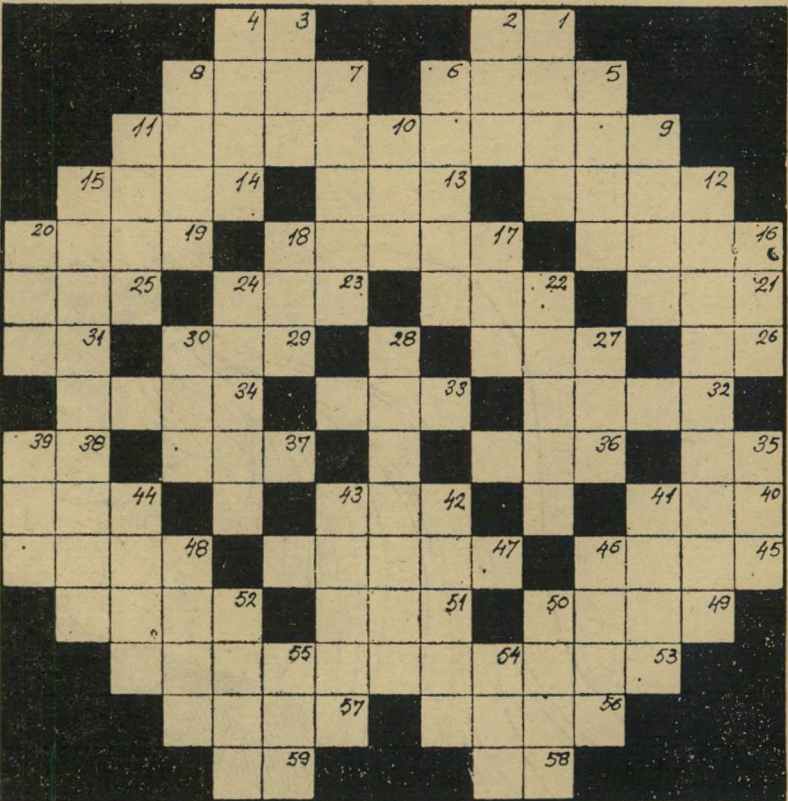
ואתו תפקיד בדיוק שמילאו הנביאים בימי קדם — כמטיפים בשער, כמבטאים את המצפון החברתי והלאומי, כמצליפים על עור הרודנים וכמגינים על חסריהישע. לא פעם, בימים קשים של מאבק, כשעמחנו בודדים מול כוחות שעלו עלינו לאין שיעור, שאלנו את עצמנו: מדוע חייבים אנחנו לריב עם כולם? מדוע איננו יכולים להיות מקובלים על הבריות? מדוע נגור עלינו להיות כה בודדים במערכת, עד כי אי ננו יכולים לסמוך על זרתו של איש גם בעמדתו של נפשו ממנו? באותם ימים נזכרנו בפטוקים מספר ירמיהו: "אוי לי אמי כי ילדתני, איש ריב ומדון לכל הארץ. לא נשיתי ולא נשו בי — כולו מקללני". כן, אנחנו אנשי ריב ומדון, ואיננו יכולים להיות אחרת. בלב כבד, אבל בעיניים פקוחות, ויתרנו על חסדיה של "החברה הנחמדה". החלטתה זו היא שהיקנתה לנו את החרות הפנימית. כמה פעמים הוטחה בפנינו ההאשמה, כי אנו אנשי הרס, שביקורתנו אינה "קוני סטרוקטיבית", שאנו שוללים את הכל, שאנו מערערים את המורא? גם לכך יכולנו למצוא תקדים עתיק בדברי הנביאים. ירמיהו, למשל, תיאר את השליחות שהוטלה עליו כך: "ראת, הפקדתיך היום הזה... לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס, לבנות ולנטוע". ארבע מילים של הרס ורק שתיים של בניין. ואין זה מקרה. כי השליחה היא החלק הקשה ביותר של מלאכת הבניין. לשבור את השקרים המוסר כמים, לפנות את השטח משרידי בניין רקוב אך מקובל, למגר את כל בעלי השררה המעוניינים בהמשך המצב הקיים — זה קשה ומסוכן יותר מאשר לבנות בשטח ריק. העוסק בכך אינו יכול ואינו צריך לקוות לפופולאריות. הנביאים שדבריהם השתמרו, לא היו הנביאים היחידים בשוק הנבואה של ימי קדם. דבריהם לא היו נפוצים ביותר והם עצמם מודים כי לא היו המכובדים ביותר. הם היו מיעוט זעיר ביותר לעומת איויביהם שקראו להם "נביאי שקר". ונביאי השקר היו ללא ספק עמודי התווך של "החברה ההגונה" דאז. המושגים "נביאי אמת" ו"נביאי שקר" אינם כה פשוטים. אין להניח כי נביאי השקר דיברו או כתבו רק שקרים. החטא האמיתי שלהם היה כי עשו שקר בנפשם. הם עשו את מלאכתם רמיה. תחת להקטיב לאמת הפנימית שלהם, הם הקשיבו לקול המלך, או לקול החמור.

★ שיטות לוחמה חדשות

אמונתנו הפנימית הזאת, המונעת בסופולאריות ובסיכויי התפוצה ההמונית, היא שתנחה אותנו גם בעתיד, בעיתון זה. ייתכן וכוח-החמץ של העולם הזה נפגע במיקצת מכך, שלא ריכזנו את המאמץ העיקרי בחזית העיתונאית. לאור תוצאות הבחירות, בדיעבד, יהיה עלינו להקדיש את כל יכולתנו לחזית זו. הדבר יחייב מיספר שינויים בעיתון, שאני מקווה שתהיה עד להם כבר בשבועות הקרובים. המהלומה שהנחית הבוחר על סיעת העולם הזה בכנסת לא עירערה את אמונתנו בצדיקת דרכנו. העולם הזה ימשיך להיות נאמן לייעודו, כעיתון לוחם ללא מורא וללא משוא פנים. אלא שנהיה חייבים להתאים את שיטות הלוחמה העיתונאית שלנו לתמורות שהתחוללו בחברה הישראלית בשנים האחרונות. כלי הנשק משתכ ללים ונעשים מתוחכמים יותר ממילחמה למילחמה, וזה הדין גם במילחמה העיתונאית. ושוב, כמו בכל התקופות הקשות שעברו עלינו בעבר, נוכל לסמוך על עזרה ותמיכה רק ממקור אחד — ממך, הקרא.

תמיכה

השבוע העולם הזה 1897

- מאונך:**
- ענף עבה של עץ. 3. כלי הקשה. 5. שאינו מסוגל לדבר. 7. נוחן מרצונו הטוב. 9. זמר אופרה איטלקי ידוע. 12. כוב, שקר. 13. חור באדמה. 14. שמה, מלא עליצות. 16. מדינה אפריקאית. 17. יש שישה כאלה בשלם. 19. שאינו תפוס. 21. מסמך סחיר. 22. בגידה, כחש. 23. "הולך ב...". — מתנהג כשורה. 25. רעות רוח, שטות. 26. תו נגינה. 27. גר בקרבת מקום. 29. צח כ...". 31. מצבה. 32. מסע נופש. 33. עוף אנדי. 34. נהר בארץ. 35. עיר כהנים עתיקה. 36. בלעדי. 37. רוצח מאד. 38. עני דל. 40. תבל. 42. פגם. 44. שאינו בהיר. 45. הפצה ברדיו ובטי לחייה. 47. ממונה על שמירת הסדר. 48. הורג, משמיד. 49. יישרף עד תום. 51. פנים. 52. בעל חוב. 53. מנצח אנגלי מפורסם. 56. התבולל, התערבב עד שנכ-
- מאונך:**
- משקה. 2. אחד המולות. 3. יונת בר. 4. לא מסודר. 5. ספינה. 6. חופף. 7. אינציר ונט. 8. טפי. 9. עבדאללה היה כזה. 10. נהר באנגליה. 11. בירה אירופית. 12. זמרת אופרה איטלקית. 15. מנצח הודי ידוע, עתה בארץ. 16. לולאה. 17. מתקן שעונים. 18. מרט. 20. גבר צעיר מאד. 22. בית ספר גבוה. 24. הרכב מלא של מוסד פוליטי או ציבורי. 27. עוד פעם. 28. שר חוץ רוסי. 30. מחלת עור. 35. זוחל ארסי. 39. ספורט. 41. חושש, ירא. 42. מתפרק. 43. מחבר יחיד. 44. כהה עור. 46. כסוף. 48. ווי. 50. לונות. 52. החלשות, התרופפות. 54. מקום נישא. 55. מקום שאין בו כלום.

חשבון 1897

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל ספרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיסור וחיבור, יש למצוא איזו ספרה מציין כל סמל של ריבוע.

